

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 122/2013-35

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. februára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. F. L., CSc., B., zastúpeného advokátom JUDr. S. J., B., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 19 ods. 1, 2 a 3 a čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Vojenskej obvodovej prokuratúry v B. v konaní vedenom pod sp. zn. O Pn 999/10, postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: SKIS-449/IS-1-V-2010, postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru B. v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-770/OEK-B2-2009-TM a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV/1 Gn 281/12 a jej rozhodnutím z 11. mája 2012 v súvislosti s namietaným odobratím daktyloskopických a iných identifikačných údajov uskutočneným 25. marca 2010, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. F. L., CSc., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. júna 2012 doručená a 9. júla 2012 doplnená sťažnosť Ing. F. L., CSc., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. S. J., B., z obsahu ktorej možno vyvodiť, že ňou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 19 ods. 1, 2 a 3 a čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Vojenskej obvodovej prokuratúry v B. (ďalej len „vojenská obvodová prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. O Pn 999/10, postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo vnútra“) v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: SKIS-449/IS-1-V-2010, postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru B. (ďalej „okresné riaditeľstvo“) v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-770/OEK-B2-2009-TM a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. IV/1 Gn 281/12 a jej rozhodnutím z 11. mája 2012 v súvislosti s namietaným odobratím daktyloskopických a iných identifikačných údajov uskutočneným 25. marca 2010 (ďalej aj „odobratie identifikačných údajov“).

V podstatnej časti sťažnosti sťažovateľ uviedol:

«V prípravnom trestnom konaní, ktoré je v súčasnosti vedené na Úrade justičnej a kriminálnej polície, Okresnom riaditeľstve policajného zboru, Odbore justičnej polície... B. je sťažovateľ vyšetrowaný od 7.8.2000 ako podozrivý a od 9.11.2004 ako obvinený v konaní vedenom pod spisovou značkou ČVS: ORP-770/OEK-B2-2009-TM.

Dňa 25.3.2010 vyšetrowateľ nariadil výsluch svedka J. L., syna sťažovateľa. Sťažovateľ na policajný úrad syna sprevádzal, hoci nebol predvolaný. Vzhľadom na prítomnosť sťažovateľa, vyšetrowateľ nariadil odobrať daktyloskopické odtlačky sťažovateľovi, zisťovať jeho telesné znaky, vykonať meranie tela a vyhotoviť obrazové záznamy (ďalej len „identifikačné znaky“). Sťažovateľ počas odoberania identifikačných údajov namietal nezákonnosť tohto postupu. Vyšetrowateľ nevyhovel ani žiadosti sťažovateľa, aby ho tejto ponižujúcej procedúre nepodroboval za prítomnosti jeho syna, ktorý do 22.03.2010 vôbec netušil, že sťažovateľ, jeho otec, je obvinený. Sťažovateľ vyšetrowateľovi navrhol, že sa kedykoľvek dostaví za účelom výkonu odobratia identifikačných údajov a požiadal tiež vyšetrowateľa, aby zmienenu procedúru vykonal

v neprítomnosti syna sťažovateľa. Žiadnej z uvedených žiadostí vyšetrovateľ nevyhovel a tvrdil, že tak koná na základe pokynu dozorujúcej prokurátorky.

Dňa 26.3.2010 podal sťažovateľ na Okresnú prokuratúru B. podanie s názvom „Žiadosť podľa § 17, ods. 2, písm. a) zák. č. 153/2001 Z. z. o vykonanie dozoru nad zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní ČVS: ORP-770/OEK-B2-2009-TM, vedenom na ÚJaKP OR PZ, Odbore justičnej polície, Úrad justičnej a kriminálnej polície...“ V predmetnej žiadosti upozornil aj na porušenie sťažovateľových práv prameniaticich z článku 19 Ústavy Slovenskej republiky.

Dňa 25.10.2010 sťažovateľ prevzal vyrozumenie o spôsobe vybavenia žiadosti, v ktorom dozorujúca prokurátorka žiaden z tam uvedených faktov nepoprela a sťažovateľovi oznámila, že vyšetrovateľ postupoval zákonným spôsobom a pochybenie pri rozhodovaní nezistila.

Dňa 02.11.2010 sťažovateľ podal na Krajskú prokuratúru v B... podanie s názvom „Žiadosť podľa § 17, ods. 2, písm. a) zák. č. 153/2001 Z. z. o vykonanie dozoru nad zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní ČVS: ORP-770/OEK-B2-2009-TM, vedenom na ÚJaKP OR PZ, Odbore justičnej polície, Úrad justičnej a kriminálnej polície...“ V predmetnej žiadosti sťažovateľ opäť upozornil na porušenie práv prameniaticich z článku 19 Ústavy Slovenskej republiky.

Dňa 22.11.2010 sťažovateľ prevzal list. 1KPt 777/09-21 zo dňa 19.11.2010 označený názvom: „Podnet zo dňa 02.11.2010 – vybavenie“. Týmto podaním prokurátorka Krajskej prokuratúry v B. sťažovateľovi, oznámila, že s touto sťažnosťou „... je potrebné obrátiť sa na príslušné orgány Policajného zboru,... uvedené úkony nie sú vyšetrovacími úkonmi a preto nepodliehajú výkonu dozoru prokurátora v trestnom konaní...“.

Dňa 29.11.2010 sťažovateľ podal na Okresné riaditeľstvo policajného zboru podanie, ktoré označil „Žiadosť o zničenie neoprávnene zhromaždených, zverejňovaných a zneužívaných údajov o mojej osobe – podnet na preskúmanie podozrenia na spáchanie trestných činov podľa § 375 a § 192, ods. 1, ods. 4, písm. c) zák. č. 300/2006 Z. z., Trestného zákona vyšetrovateľom npor. Ing. M T.“ ...

Dňa 03.01.2011 sťažovateľ prevzal uznesenie ČVS: SKIS-449/IS-I-V-2010 z 20.12.2001..., ktorým vyšetrovateľ Ministerstva vnútra SR, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Odboru inšpekčnej služby, 1. inšpekčného oddelenia... B., odmietol podnet na

preverenie podozrenia zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326, ods. 1, písm. a) Trestného zákona...

Voči... odmietavému uzneseniu sťažovateľ podal sťažnosť... V nej okrem iného poprel tvrdenie, že sťažovateľov syn nebol prítomný pri popísanom úkone poukazom na okolnosť, že tento úkon sa udial vo viacerých miestnostiach a jeho syn bol pri úkonoch nielen prítomný, ale mu aj pri nich pomáhal.

Dňa 10.3.2011 sťažovateľ prevzal Uznesenie č. Opn 999/10, Vojenská obvodná prokuratúra v B.. Týmto uznesením vojenský prokurátor por. JUDr. T. O. odmietol sťažnosť sťažovateľa s odôvodnením, že sťažovateľ je páchatel'om trestného činu, napriek tomu, že sťažovateľ bol vyšetrovaný ako obvinený...

Dňa 5.5. 2011 sťažovateľ podal Ústavnému súdu sťažnosť, ktorou súd požiadal o ochranu podľa čl. 19 ods. 1, 2 a 3, ako I podľa čl. 50, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, voči Vojenskej obvodnej prokuratúre v B., Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky a Okresnému riaditeľstvu policajného zboru B.

Ústavný súd uznesením č. III. ÚS 297/2011-13 z 28.6.2011... sťažnosť odmietol ako neprípustnú s ohľadom na okolnosť, že sťažovateľ nevyužil účinný prostriedok nápravy, ktorým je sťažnosť podaná Generálnej prokuratúre SR.

Dňa 19.8.2011 sťažovateľ podal Generálnej prokuratúre SR podanie označené názvom „Podnet podľa § 31 zák. č. 153/2001 Z. z. na preverenie zákonnosti Uznesenia č. Opn 999/10 Vojenskej obvodnej prokuratúry v B... z 22.02.2011 a jemu predchádzajúcich konaní“..., ktorým požiadal o preverenie zákonnosti zásahu do jeho základných občianskych práv a o zničenie neoprávnene odobratých identifikačných znakov. ...

Dňa 26.10.2011 sťažovateľ prevzal vyrozumienie Vyššej vojenskej prokuratúry T. č. Vn 229/11-8 z 21.10.2011..., ktorým tento orgán odložil podnet sťažovateľa ako bezdôvodný vzhľadom k okolnosti, že prokurátor tejto prokuratúry sa stotožnil s obsahom preverovaného uznesenia sp. zn. Opn 999/10 z 22.02.2011.

Dňa 30.11. 2011 sťažovateľ podal Ústavnému súdu sťažnosť, ktorou súd požiadal o ochranu podľa čl. 19 ods. 1, 2 a 3, ako I podľa čl. 50, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, voči Vojenskej obvodnej prokuratúre v B., Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky a Okresnému riaditeľstvu policajného zboru B.

Ústavný súd uznesením č. IV. ÚS 7/2012-11 z 12.1.2012... sťažnosť odmietol ako neprípustnú s ohľadom na okolnosť, že sťažovateľ nevyužil účinný prostriedok nápravy, ktorým je opakovaná sťažnosť podaná Generálnej prokuratúre SR.

Dňa 06.2.2012 sťažovateľ podal Generálnej prokuratúre SR podanie označené názvom „Opakovaný podnet podľa § 34, ods. 1 zák. č. 153/2001 Z. z. na preverenie zákonnosti uznesenia č. Opn 999/10 Vojenskej obvodnej prokuratúry v B...“, ktorým požiadal o preverenie zákonnosti zásahu do jeho základných občianskych práv a o zničenie neoprávnene odobratých identifikačných znakov.

Dňa 20.2.2012 sťažovateľ prevzal potvrdenie č. IV/1 Gn 281/12-5 z 13.02.2012 o prijatí podnetu z 6.2.2012..., ktorým mu tento orgán oznámil, že o spôsobe vybavenia jeho podnetu bude upovedomený. Dňa 18.4.2012 sťažovateľ prevzal upovedomenie č. IV/1 Gn 281/12-14 z 5.4.2012..., ktorým prokurátor sťažovateľovi oznámil predĺženie lehoty na vybavenie podnetu do 11.05.2012.

Dňa 28.5.2012 sťažovateľ prevzal stanovisko IV/1 Gn 281/12-15..., ktorým sa Generálna prokuratúra SR stotožnila s vyrozumením č. Vn 229/11-8 Vyššej vojenskej prokuratúry T. z 21.10.2011 a podnet sťažovateľa odložila ako nedôvodný. Odôvodnenie tohto stanoviska považuje sťažovateľ za nepreskúmateľné, keďže Generálny prokurátor SR v posl. ods. str. 2 tohto stanoviska konštatuje, že odobratie identifikačných znakov sťažovateľa nemalo charakter vyšetrovacích úkonov a súčasne tvrdí, že sťažovateľ je evidovaný ako páchatel takých trestných činov, ktoré nie sú súčasťou vyšetrovacieho spisu. ...

V uznesení ČVS: SKIS-449/IS-1-V-2010 Ministerstva vnútra SR, sekcie kontroly a inšpekčnej služby, 1. inšpekčné oddelenie... z 20.12.2010... vojenský prokurátor odmietol sťažnosť sťažovateľa s odôvodnením, že sťažovateľ je páchatelom trestného činu, napriek tomu, že sťažovateľ bol vyšetrovaný ako obvinený... boli odobraté identifikačné údaje oznamovateľovi, ten bol stíhaný ako obvinený..., čiže mal postavenie páchatel'a trestného činu... V uznesení je ďalej uvedené, že sťažovateľove získané údaje sú súčasťou automatizovaného informačného systému..., ktorým sa zhromažďujú údaje o páchatel'och trestných činov...

Citované tvrdenie, že sťažovateľ je páchatelom neznámeho trestného činu, následne potvrdili i všetky kontrolné orgány prokuratúry, tak Vyššia vojenská prokuratúra T. svojim

vyrozmenním č. Vn 229/11-8 zo dňa 21.10.2011, ako aj Generálna prokuratúra SR svojim stanoviskom IV/1 Gn 281/12-15 zo dňa 11.05.2012.

Stotožňovanie pojmov páchatel' a obvinený nie je možné ani na základe právneho názoru doc. JUDr. J. K., CSc. z katedry trestného práva, kriminológie a kriminalistiky Právnickej fakulty Univerzity Komenského v B., ktorý uvádza, že páchatel' je len ten, komu bola dokázaná vina. ...

Podľa § 7 zák. č. 171/1993 Z. z., o Policajnom zbore: „1. Príslušník Policajného zboru... vo vyšetrovaní a v skrátenejšom vyšetrovaní vo veciach, ktoré vyšetruje, vykonáva všetky úkony samostatne, je povinný vykonať ich v súlade so zákonom a zodpovedá za ich včasné vykonanie. 2. Policajt vo vyšetrovaní a v skrátenejšom vyšetrovaní je vo veciach, ktoré vyšetruje, oprávnený vyžadovať od služieb Policajného zboru v súlade so zákonmi a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi zabezpečenie vykonania úkonov a opatrení nevyhnutných pre vyšetrovanie, ktoré vzhľadom na ich povahu nemôže vykonať sám.“ Ustanovenie § 7, ods. 2 zák. č. 171/1993 Z. z., vyšetrovateľovi umožňuje od Policajného zboru vyžadovať len také úkony, ktoré sú nevyhnutné pre vyšetrovanie, pričom policajt je povinný vykonávať tieto úkony v súlade so zákonom. ... prokurátor konštatuje, že „... odobratie identifikačných údajov nemá charakter procesných úkonov v zmysle trestného poriadku...“ . Preto nemá byť podľa názoru prokurátora náležitý poukaz sťažovateľa na § 2, ods. 1 Trestného poriadku. S takýmto odôvodnením nemožno súhlasiť, nakoľko voči sťažovateľovi bolo v danom čase vedené trestné stíhanie, a preto všetky úkony mali byť vykonávané v súlade a v zmysle zákona č. 301/2005 Z. z.. Trestný poriadok..., tak ako je to uvedené v ustanovení § 1, podľa ktorého: „Trestný poriadok upravuje postup orgánov činných v trestnom konaní a súdov tak, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní, pričom treba rešpektovať základné práva a slobody fyzických osôb a právnických osôb“, a teda akýkoľvek iný postup a vykonávanie akýchkoľvek iných úkonov ako umožňuje Trestný poriadok je nezákonné...

Porovnaním platného znenia trestného poriadku so znením platným do 31.8.2011 je zrejmé, že odobratie daktyloskopických odtlačkov obvinenému sa stalo možným len od účinnosti zák. č. 262/2011 Z. z., ktorý túto možnosť uzákonil. I v súčasnosti je však takýto postup v zmysle ods. 3 a 4 cit. zák. ustanovenia možný výlučne na základe písomného príkazu. Takýto príkaz musí byť vydaný aspoň policajtom po súhlase prokurátora a písomne

odôvodnený takým spôsobom, aby bolo zrejmé, aký dôkaz v záujme objasnenia vyšetrovanej veci sa týmto postupom získa. Ani v súčasnosti sa tak nesmie stať svojvoľným a pre vec neúčelným rozhodnutím policajta tak, ako sa to stalo v sťažovateľovom prípade. Z tohto dôvodu aj postup vyšetrovateľa bol nezákonný a v rozpore s ustanovením § 7 ods. 2 zák. č. 171/1993 Z. z., keďže vyšetrovateľ bez oprávnenia daného Trestným poriadkom od Policajného zboru vyžiadal také úkony, ktoré neboli nevyhnutné pre vyšetrovanie tak, ako to potvrdili všetky dozorné orgány, ktoré vo veci doposiaľ konali.»

Sťažovateľ z uvedeného postupu vojenskej obvodovej prokuratúry, ministerstva vnútra, okresného riaditeľstva a generálnej prokuratúry odvodil porušenie základných práv zaručených v čl. 19 ods. 1, 2 a 3 a čl. 50 ústavy, ako aj čl. 6 ods. 2 dohovoru, preto navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Základné práva sťažovateľa v zmysle

- čl. 19 Ústavy Slovenskej republiky ods. 1...

- čl. 19 Ústavy Slovenskej republiky ods. 2...

- čl. 19 Ústavy Slovenskej republiky ods. 3...

- čl. 50 Ústavy Slovenskej republiky ods. 2... a čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd... boli porušené postupom Vojenskej obvodnej prokuratúry v B. v konaní vedenom pod sp. zn. OPn 999/10, postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: SKIS-449/IS-1-V-2010, postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod č.k. IV/1 Gn 281/12 a Okresného riaditeľstva policajného zboru B..., v konaní vedenom pod spisovou značkou ČVS: ORP-770/OEK-B2-2009-TMm, ako aj rozhodnutím Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 11.05.2012 č. k. IV/1 Gn 281/12-15.

Odobratie identifikačných údajov sťažovateľa dňa 25.03.2010 na Okresnom riaditeľstve policajného zboru B... bolo nezákonné. Okresné riaditeľstvo policajného zboru B... je povinné odstrániť nezákonný stav a obnoviť stav pred porušením základného práva alebo slobody v zmysle ustanovenia § 56 ods. 3 písm. d) zákona č. 38/1993 Z. z., o organizácii Ústavného súdu SR..., a to prostredníctvom odstránenia záznamov o identifikačných údajoch sťažovateľa získaných dňa 25.03.2010 do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Ústavný súd SR priznáva F. L. primerané finančné zadosťučinenie vo výške

- 10.000 EUR... od Vojenskej obvodnej prokuratúry v B.,

- 10.000 EUR... od Ministerstva vnútra Slovenskej republiky,

- 10.000 EUR... od Okresného riaditeľstva policajného zboru B.,

- 10.000 EUR... od Generálnej prokuratúry SR,

ktoré sú tieto orgány povinné sťažovateľovi zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia...“

II.

Ústavný súd si vyžiadal spisový materiál a vyjadrenia ministerstva vnútra a generálnej prokuratúry. Ministerstvo vnútra sa k sťažnosti vyjadrilo podaním doručeným ústavnému súdu 25. októbra 2012. Vo vyjadrení okrem iného uviedlo:

«Podanie sťažovateľa zo dňa 29.11.2010 bolo zo strany vyšetrovateľa Policajného zboru kpt. JUDr. R. J... posudzované ako podozrenie zo spáchania prečinu zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Na základe uvedeného podania vyšetrovateľ podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku doplnil podanie sťažovateľa vyžiadaním listinných podkladov zo spisového materiálu vedeného na UJKP OR PZ B. pod ČVS: ORP-770/OEK-B2-2009.

Zo zadovážených listinných podkladov vyšetrovateľ zistil, že dňa 18.07.2005 vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru B. pod ČVS: ORP-1398/OEK-B1-2002 vzniesol sťažovateľovi obvinenie. Dňa 09.09.2009 bol spisový materiál v uvedenej veci odstúpený z dôvodu miestnej príslušnosti na UJKP OR PZ B., pričom vec dostal pridelenú vyšetrovateľ npor. Ing. M. T.

Tento na základe pokynu prokurátora predvolal na výsluch svedka syna sťažovateľa, J. L. S menovaným sa dostavil na oddelenie aj sťažovateľ. Nakoľko vyšetrovateľ zistil, že neboli doteraz u sťažovateľa, ktorý mal v uvedenej trestnej veci postavenie obvineného sňaté odtlačky prstov a vyhotovená trojdielna fotografia, nariadil sňať identifikačné znaky, pričom predmetný úkon vykonal technik odboru kriminálnej polície. Počas vykonania úkonu syn sťažovateľa čakal pred kanceláriou technikov.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti namieta, že vyšetrovateľ PZ konal v rozpore s článkom 19 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky...

Podľa článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, cit.: „Štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa § 20a Zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len: „zákon o Policajnom zbore“), cit.: „policajt je oprávnený osobe predvedenej podľa § 18 ods. 3 a 4, ak na základe oznámených údajov ani v evidencii obyvateľov nemožno zistiť jej totožnosť, osobe zaistenej podľa § 19 ods. 1 a 2, osobe zadržanej, osobe zatknutej, osobe obvinenej zo spáchania trestného činu, osobe nájdenej alebo vypátranej odobrať daktyloskopické odtlačky, zisťovať telesné znaky, vykonať meranie tela, vyhotoviť obrazové, zvukové a obdobné záznamy a odobrať vzorky biologických materiálov. Policajt je oprávnený snímať identifikačné znaky aj cudzincovi, ktorý neoprávnene vstúpil na územie Slovenskej republiky alebo sa na území Slovenskej republiky neoprávnene zdržiava, alebo proti ktorému sa začalo konanie o administratívnom vyhostení z územia Slovenskej republiky“.

Zákon o Policajnom zbore teda upravuje podmienky kto, komu a za akých podmienok môže sňať identifikačné znaky a ktoré konkrétne. Z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že príslušník Policajného zboru je oprávnený nariadiť sňatie daktyloskopických odtlačkov a vyhotovenie trojdielnej fotografie u osoby, ktorá je obvinená, tak ako to bolo v prípade sťažovateľa.

Prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa dopustí ten, kto vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu, v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech. Na naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty tohto prečinu sa v prvom rade vyžaduje, aby sa jednalo o konanie v rozpore so zákonom. Nakoľko vyšetrovateľ Policajného zboru konal v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, nenaplnil svojím konaním skutkovú podstatu uvedeného prečinu. Vyšetrovateľ dospel k záveru, že v danej veci nedošlo k protiprávnemu postupu, ktorý by naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu, iného trestného činu ani disciplinárneho previnenia, preto dňa 20.12.2010 podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku podanie sťažovateľa odmietol.

Dňa 04.01.2012 podal sťažovateľ proti uzneseniu o odmietnutí jeho podania sťažnosť, ktorú prokurátor Vojenskej obvodnej prokuratúry B. v konaní OPn 999/10 uznesením zo dňa 22.02.2011 podľa § 193 písm. c) Trestného poriadku zamietol, nakoľko sťažnosť nie je dôvodná. Z odôvodnenia uznesenia prokurátora Vojenskej obvodnej prokuratúry B. vyplýva, cit.: „Vyhodnotením zhromaždených dôkazov možno konštatovať záver, že sa nepodarilo preukázať skutočnosti ktoré by preukázali, že zo strany príslušníka Policajného zboru služobne zaradeného na UJKP ORPZ B. došlo k takému konaniu, ktoré zakladalo dôvodné podozrenie zo spáchania niektorého z trestných činov uvedených v osobitej časti Trestného zákona.“

Zo stanoviska OISZ ÚIS SKIS MVSR vyplýva, že Vyššia vojenská prokuratúra v T., ako aj Generálna prokuratúra Slovenskej republiky na podnet oznamovateľa v konaní IV/1 Gn 281/12 preskúmavala postup a rozhodnutie prokurátora Vojenskej obvodnej prokuratúry B.

Uznesenie vyšetrovateľa, ktorým tento odmietol podanie sťažovateľa nebolo zrušené žiadnym z oprávnených orgánov, teda sa jedná o zákonné a dôvodné rozhodnutie. Uvedené platí aj pre postup orgánov činných v trestnom konaní, ktorý jeho vydaniu predchádzal. V zmysle uvedeného možno konštatovať, že vydaním uznesenia vyšetrovateľom OISZ ÚIS SKIS MVSR pod ČVS: SKIS-449/IS-1-V-2010 zo dňa 20.12.2010, ako aj postupom, ktorý jeho vydaniu predchádzal, neboli porušené základné práva a slobody sťažovateľa garantované Ústavou Slovenskej republiky.

Podľa § 230 ods. 1 Trestného poriadku, cit.: „Dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní vykonáva prokurátor“.

Ako bolo už vyššie uvedené, prokurátor vyhodnotil postup orgánov činných v trestnom konaní ako dôvodný, a teda v súlade so zákonom.

Žiadne z rozhodnutí vyšetrovateľa v danom prípade nebolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom a taktiež sa nijakým spôsobom nepreukázal nesprávny úradný postup vyšetrovateľa alebo iných orgánov Policajného zboru Slovenskej republiky v priebehu predmetného trestného konania.

S poukazom na uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia považuje Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky sťažovateľovu ústavnú sťažnosť za účelovú a nedôvodnú.»

Na výzvu ústavného súdu sa k sťažnosti vyjadrila aj generálna prokuratúra, ktorá v podaní doručenom ústavnému súdu 27. septembra 2012 k porušovaniu označených práv sťažovateľa uviedla:

„Sťažovateľ bol stíhaný vyšetrovateľom Okresného riaditeľstva Policajného zboru B. pod sp. zn. ČVS:1398/OEK-B1-2002 pre trestný čin sprenevery podľa § 248 odsek 1, odsek 5 Trestného zákona a trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, odsek 4 písmeno c) Trestného zákona a iné. Dozor nad zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní vykonávala Okresná prokuratúra B. pod sp. zn. 2Pv 238/09.

Po skončení vyšetrovania dňa 28.2.2012 bola na Okresnom súde B. podaná na sťažovateľa obžaloba pod sp. zn. 2 Pv 238/09...

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky vo veci sťažnosti považuje za potrebné v prvom rade uviesť, že sťažovateľ mal v konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve PZ B. sp. zn. ČVS:1398/OEK-B1-2002 procesné postavenie obvineného. Dozor nad zákonnosťou prípravného konania vykonával prokurátor Okresnej prokuratúry B. pod sp. zn. 2Pv 238/09.

Pre účely tohto trestného konania nebolo potrebné odobrať daktyloskopické stopy, keďže konanie sa viedlo o majetkovej trestnej činnosti, kde neboli zadovážené daktyloskopické stopy k porovnaniu odtlačkov.

Avšak skutočnosť, že sťažovateľ mal v tomto konaní status obvineného, umožňoval policajtom postupovať podľa zákona o policajnom zbore, ktorý oprávňuje snímať jeho identifikačné znaky.

Podľa § 25a odsek 1 zákona číslo 171/1993 Z. z. policajt je oprávnený osobe predvedenej podľa § 18 odsek 3, a odsek 4, ak na základe oznámených údajov ani v evidencii obyvateľov nemožno zistiť jej totožnosť, osobe zaistenej podľa § 19, osobe zadržanej, osobe zatknutej, osobe obvinenej zo spáchania trestného činu, osobe nájdennej alebo vypátranej odobrať daktyloskopické odtlačky, zisťovať telesné znaky, vykonať meranie tela, vyhotoviť obrazové, zvukové a obdobné záznamy a odobrať vzorky biologických materiálov.

Povinnosť daktyloskopovať obvinených možno vyvodzovať aj z Nariadenia MV SR č. 115/2005 o prevádzke automatizovaného informačného systému... a manuálnej operatívno-taktickej evidencii.

V dôsledku toho vzniká databáza daktyloskopických stôp, ako je to bežné na ochranu bezpečnosti štátu a jeho občanov aj v iných krajinách. Databáza je využívaným prostriedkom k zisťovaniu celej rady informácií páchatel'ov trestných činov a k ich jednoduchej identifikácii. S poukazom na možnosť zneužitia týchto údajov platná právna úprava Slovenskej republiky jednoznačne stanovuje u akých osôb a v akom procesnom postavení je vykonávaná táto identifikácia. Oprávnenie polície využívať túto databázu je preto limitované nariadením Ministerstva vnútra SR publikovanom vo Vestníku číslo 15/2005. Právny poriadok Slovenskej republiky nebráni bezúhonnému občanovi (po skončení trestného konania zastavením trestného stíhania, oslobodením spod obžaloby) domáhať sa vyradenia svojich daktyloskopických stôp zo systému...

Daktyloskopické odtlačky odobraté sťažovateľovi sa teda stali súčasťou príslušnej operatívno-taktickej evidencie páchatel'ov trestnej činnosti, nie súčasťou vyšetrovacieho spisu ako dôkazový materiál.

S poukazom na platnú právnu úpravu je zrejmé, že policajt, ktorý vykonával odobratie daktyloskopických stôp postupoval spôsobom, aký je štandardný na celom území Slovenskej republiky, Spôsob odoberania, resp. čas, ktorým sa tento úkon vykonáva, stanovuje policajt, a nie je možné tento vykonávať podľa požiadaviek občana Slovenskej republiky...

Rešpektovanie vyššie citovaného ustanovenia o Policajnom zbore nemohlo viesť k akceptovaniu trestného oznámenia sťažovateľa o podozrení zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1, písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť policajt odobratím identifikačných znakov sťažovateľa a preto bolo uznesením vyšetrovateľa PZ ČVS: SKIS-449/IS-I-V-2010 dňa 12.12. 2010 podľa § 197 ods. 1 písmeno d/ Trestného poriadku odmietnuté. Zákonnosť tohto bola potvrdená uznesením prokurátora bývalej Vojenskej obvodnej prokuratúry B. dňa 22. 02. 2011 pod sp. zn. OPn 990/10 o zamietnutí sťažnosti oznamovateľa trestného činu (sťažovateľa). K zmene právneho stanoviska nedošlo ani v konaní o jeho prvom podnete, ktorý bol listom bývalej Vyššej vojenskej prokuratúry v T. z 19. 08. 2011 pod sp. zn. Vn 229/11 ako nedôvodný odložený.

Generálna prokuratúra SR preskúmala na základe opakovaného podnetu sťažovateľa postup a zákonnosť rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní a bývalej Vyššej

vojenskej prokuratúry v T., pričom dospela k záveru, že jeho opakovaný podnet nie je dôvodný. Vo vybavení sp. zn. IV/1 Gn 281/12 z 11. mája 2012 sa prokurátor podrobne zaoberal všetkými argumentmi, ktoré sťažovateľ prezentoval v opakovanom podnete. Z tohto dôvodu sa generálna prokuratúra nestotožňuje s tvrdením sťažovateľa, že vybavenie je nepreskúmateľné.

V konaní o opakovanom podnete sťažovateľa generálna prokuratúra postupovala v intenciách rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý opakovane vo svojich početných uzneseniach konštatuje, že trestné oznámenie nie je prostriedkom k ochrane subjektívnych práv fyzickej či právnickej osoby, ale v zásade sa jedná o formu účasti občanov pri presadzovaní verejného záujmu na potlačovaní kriminality. Slovenské právne predpisy neposkytujú fyzickým či právnickým osobám žiadne subjektívne právo vyvolať trestné stíhanie osoby, ktorú vo svojom trestnom oznámení označia za podozrivú zo spáchania trestného činu. Tu je výlučnou úlohou orgánov činných v trestnom konaní, aby náležitým spôsobom vyhodnotili obsah trestného oznámenia, obsah jeho doplnení a predložených listinných dôkazov, či svedeckých výpovedí tak, aby k trestnému stíhaniu, a s ním spojeným zásahom do práv podozrivého, nedochádzalo bezdôvodne. Trestné konanie je plne v dispozícii príslušných orgánov štátnej moci, ktoré samé zodpovedajú za jeho zákonnosť, odôvodnenosť a šetrnosť práv iných osôb.“

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti

navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základných práv podľa čl. 19 ods. 1, 2 a 3 a čl. 50 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 2 dohovoru postupom vojenskej obvodovej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. O Pn 999/10, postupom ministerstva vnútra v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: SKIS-449/IS-1-V-2010, postupom okresného riaditeľstva v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-770/OEK-B2-2009-TM a postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. IV/1 Gn 281/12 a jej rozhodnutím z 11. mája 2012 v súvislosti s namietaným odobratím daktyloskopických a iných identifikačných údajov uskutočneným 25. marca 2010.

Podľa čl. 19 ods. 1 ústavy každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa čl. 19 ods. 2 ústavy každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa čl. 19 ods. 3 ústavy každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Podľa čl. 50 ústavy každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Podľa čl. 6 ods. 2 dohovoru každý, kto je obvinený z trestného činu, sa považuje za nevinného, dokiaľ jeho vina nebola preukázaná zákonným spôsobom.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že daktyloskopické odtlačky, zisťovanie telesných znakov, vykonané meranie tela a vyhotovenie obrazových záznamov o osobe

sťažovateľa boli vyšetrovateľom okresného riaditeľstva nariadené a vykonané 25. marca 2010.

Keďže sťažovateľ považoval tento úkon za zásah do svojho základného práva zaručeného v čl. 19 ods. 3 ústavy, podaním z 26. marca 2010 adresovaným Okresnej prokuratúre B., ktoré označil ako „*žiadosť o vykonanie dozoru nad zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní ČVS: ORP-770/OEK-B2-2009-TM*“, sa domáhal ochrany tohto práva.

Dňa 25. októbra 2010 mu dozorujúca okresná prokurátorka Okresnej prokuratúry B. oznámila, že vyšetrovateľ postupoval zákonným spôsobom a nezistila žiadne pochybenie.

Dňa 2. novembra 2010 sťažovateľ podal na Krajskej prokuratúre v B. podanie označené ako „Žiadosť podľa § 17, ods. 2, písm. a) zák. č. 153/2001 Z. z. o vykonanie dozoru nad zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní ČVS: ORP-770/OEK-B2-2009-TM, vedenom na ÚJaKP OR PZ, Odbore justičnej polície, Úrad justičnej a kriminálnej polície...“. V tejto „žiadosti sťažovateľ opäť upozornil na porušenie práv prameniaticich z článku 19 Ústavy Slovenskej republiky“.

Krajská prokuratúra sťažovateľovu „žiadosť“ vybavila listom označeným ako „Podnet zo dňa 02.11.2010 – vybavenie“ č. k. IKPt 777/09-21 z 19. novembra 2010. Týmto podaním prokurátorka Krajskej prokuratúry v B. sťažovateľovi oznámila, že so sťažnosťou „... je potrebné obrátiť sa na príslušné orgány Policajného zboru, uvedené úkony nie sú vyšetrovacími úkonmi a preto nepodliehajú výkonu dozoru prokurátora v trestnom konaní“.

Sťažovateľ proti tomuto oznámeniu ďalší opravný prostriedok nepodal, hoci vo vzťahu k prípisu krajskej prokuratúry z 19. novembra 2010 mohol žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybavuje nadriadený prokurátor [§ 54 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“)] (obdobne IV. ÚS 158/03, IV. ÚS 80/03, IV. ÚS 330/04, IV. ÚS 53/05, I. ÚS 186/05, II. ÚS 94/06, I. ÚS 112/06, IV. ÚS 126/07).

Tento proces mohol zavíšiť sťažnosťou podanou ústavnému súdu podľa čl. 127 ústavy, v ktorej by ústavný súd skúmal, či odobratím daktyloskopických odtlačkov, zisťovaním jeho telesných znakov, vykonaním meraní tela a vyhotovením obrazových

záznamov okresným riaditeľstvom došlo k zásahu, či bol zásah vykonaný na základe zákona či sledoval legitímny cieľ a bol nevyhnutný v demokratickej spoločnosti, a teda či mohlo dôjsť k zásahu do sťažovateľovho práva na súkromný a rodinný život.

Sťažovateľ však takto nepostupoval, nevyčerpal všetky opravné prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytoval, a následne ani nepodal ústavnému súdu sťažnosť, v ktorej by sa domáhal ich ochrany.

Namiesto toho sa podaním adresovaným okresnému riaditeľstvu označeným ako *„Žiadosť o zničenie neoprávnene zhromaždených, zverejňovaných a zneužívaných údajov o mojej osobe – podnet na preskúmanie podozrenia na spáchanie trestných činov podľa § 375 a § 192 ods. 1, ods. 4 písm. c) zák. č. 300/2006 Z. z. Trestného zákona vyšetrovateľom npor. Ing. M. T.“* začal domáhať trestnoprávneho postihu vyšetrovateľa, ktorý mu 25. marca 2010 nariadil odobrať daktyloskopické odtlačky, zisťovať telesné znaky, vykonať meranie tela a vyhotoviť obrazové záznamy (teda 8 mesiacov po udalosti, ktorá podľa neho zakladala porušenie jeho práva na súkromie).

Vybavovanie tohto *„podnetu“* z 29. novembra 2010 je predmetom ústavnej sťažnosti doručenej ústavnému súdu 9. júla 2012.

Sťažovateľov *„podnet na preskúmanie podozrenia na spáchanie trestných činov...“* vybavovalo ministerstvo vnútra, sekcia kontroly a inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby, I. inšpekčné oddelenie, vyšetrovateľ ktorého uznesením sp. zn. ČVS: SKIS-449/IS-1-V-2010 z 20. decembra 2010 podnet odmietol, pretože nezistil dôvod na začatie trestného stíhania alebo postup podľa § 197 ods. 1 písm. a), b) a c) a ods. 2 Trestného poriadku.

V odôvodnení uznesenia uviedol najmä:

„Podanie je zo strany vyšetrovateľa PZ posudzované, ako podozrenie zo spáchania prečinu zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.“

Na základe uvedeného podania vyšetrovateľ 1. inšpekčného oddelenia odboru inšpekčnej služby SKIS MV SR podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku doplnil podanie vyžiadaním listinných podkladov zo spisového materiálu vedeného na UJKP OR PZ B. pod ČVS:ORP-770/OEK-B2-2009.

Zo zadovážených listinných podkladov som zistil, že dňa 18.7.2005 vyšetrovateľ OR PZ B. pod ČVS:ORP-1398/OEK-B1-2002 vzniesol obvinenie Ing. F. L., CSc. Dňa 9.9.2009 bol spisový materiál v uvedenej veci odstúpený z miestnej príslušnosti na UJKP OR PZ B., pričom vec dostal pridelenú vyšetrovateľ npor. Ing. M. T. Tento na základe pokynu prokurátora predvolal na výsluch svedka syna obvineného J. L. S menovaným sa dostavil na oddelenie aj obvinený Ing. F. L., CSc. Nakoľko vyšetrovateľ zistil, že neboli doteraz u obvineného sňaté odtlačky prstov a vyhotovená trojdielna fotografia, nariadil sňať identifikačné znaky, ktorý úkon vykonal technik odboru kriminálnej polície, pričom v čase úkonu syn obvineného čakal pred kanceláriou technikov.

Podľa § 20a zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, policajt je oprávnený osobe predvedenej podľa § 18 ods. 3 a 4, ak na základe oznámených údajov ani v evidencii obyvateľov nemožno zistiť jej totožnosť, osobe zaistenej podľa § 19 ods. 1 a 2, osobe zadržanej, osobe zatknutej, osobe obvinenej zo spáchania trestného činu, osobe nájdenej alebo vypátranej odobrať daktyloskopické odtlačky, zisťovať telesné znaky, vykonať meranie tela, vyhotoviť obrazové, zvukové a obdobné záznamy a odobrať vzorky biologických materiálov...

Oznamovateľ namieta, že vyšetrovateľ PZ konal v rozpore s článkom 19 ods. 3 Ústavy SR kde sa uvádza, že každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe. Podľa článku 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Zákon o PZ teda upravuje podmienky kto, komu a za akých podmienok môže sňať identifikačné znaky a ktoré konkrétne. Z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že príslušník PZ je oprávnený nariadiť sňatie daktyloskopických odtlačkov a vyhotovenie trojdielnej fotografie u osoby, ktorá je obvinená, tak ako to bolo u Ing. F. L., CSc.

Prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa dopustí ten, kto vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu, v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech. Na naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty tohto prečinu sa v prvom rade vyžaduje, aby sa jednalo o konanie v rozpore so zákonom. Nakoľko vyšetrovateľ PZ konal v súlade so zákonom, nenaplnil svojím konaním skutkovú podstatu uvedeného prečinu.

Vyšetrovateľ 1. inšpekčného oddelenia odboru inšpekčnej služby SKIS MV SR dospel k záveru, že v danej veci nedošlo k protiprávnemu postupu, ktorý by naplnil znaky skutkovej podstaty uvedeného zločinu, iného trestného činu ani disciplinárneho previnenia, preto nie je dôvod na začatie trestného stíhania ani na postup podľa 197 ods. 1 písm. a) b) c) a podľa ods. 2 Trestného poriadku.“

Proti uzneseniu okresného riaditeľstva z 20. decembra 2012 podal sťažovateľ 4. januára 2011 sťažnosť, o ktorej rozhodol prokurátor vojenskej obvodovej prokuratúry uznesením sp. zn. O Pn 999/10. Sťažnosť odmietol, pretože nebola dôvodná.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol:

„Dňa 20.12.2010 vyšetrovateľ MV SR, SKIS, 1. OI B. (ďalej len vyšetrovateľ inšpekčného orgánu) podľa § 197 ods. 1 písm. d) Tr. por. odmietol trestné oznámenie vo veci podozrenia z prečinu zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť príslušník Policajného zboru zaradený na UJKP OR PZ B., na tom skutkovom základe, ako je uvedené v predmetnom uznesení.

Predmetné uznesenie bolo oznamovateľovi doručené do vlastných rúk dňa 3.1.2011 a z jeho strany napadnuté sťažnosťou v zákonnej trojdňovej lehote dňa 4.1.2011. Vo svojej sťažnosti oznamovateľ popiera skutkové a právne závery vyšetrovateľa inšpekčného orgánu, pričom poukazuje na skutočnosť že vyšetrovateľ UJKP OR PZ B. pri snímaní jeho identifikačných údajov mal postupovať podľa Trestného poriadku, ktorý je lex specialis vo vzťahu ku zákonu č. 171/1993 Z. z. o PZ, ďalej týmto svojím postupom porušil zásadu uvedenú v § 2 ods. 1 Tr. por. (zásadu stíhania len zo zákonných dôvodov), ďalej žiada aby orgán rozhodujúci o jeho sťažnosti proti uzneseniu vyšetrovateľa inšpekčného orgánu zaujal stanoviska k bodom 1 až 9 jeho sťažnosti.

Podanej sťažnosti vyšetrovateľ inšpekčného orgánu podľa § 190 ods. 1 Tr. por. nevyhovel a podľa § 190 ods. 2 písm. a) Tr. por. túto predložil na rozhodnutie prokurátorovi VOP B.

Z podnetu podanej sťažnosti prokurátor VOP B. v intenciách § 192 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a dospel k záveru, že hoci sťažnosť oznamovateľa bola prípustná,

podaná oprávnenou osobou, u príslušného orgánu a v zákonom stanovenej lehote, táto nie je dôvodná, nakoľko skutkové okolnosti vyplývajúce zo spisového materiálu potvrdzujú odôvodnenosť a zákonnosť postupu vyšetrovateľa inšpekčného orgánu...

Po preskúmaní spisového materiálu vyplynulo, že vyšetrovateľ UJKP OR PZ B. vykonal identifikačné úkony s oznamovateľom, ktorý bol v tom čase v trestnej veci vedenej pod sp. zn. ČVS: ORP-770/OEK-B2-2009 stíhaný ako obvinený. Identifikačné údaje mu boli odobraté podľa § 20a zákona č. 171/1993 Z. z. o PZ. Tieto (identifikačné úkony) síce nemali charakter vyšetrovacích - procesných úkonov v zmysle Trestného poriadku, avšak možno ich považovať s poukazom na znenie §-fu 2 ods. 1 písm. b) a §-fu 8 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z. z. o PZ ako plnenie úlohy príslušníka PZ, v rámci jeho služobnej činnosti.

Podľa § 2 ods. 1 písm. b) zákona č. 171/1993 Z. z. o PZ - Policajný zbor plní tieto úlohy: b) odhaľuje trestné činy a zisťuje ich páchatel'ov.

Podľa § 8 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z. z. o PZ - Služobnou činnosťou sa podľa odseku 1 rozumie činnosť policajta spojená s plnením úloh podľa tohto zákona alebo iných všeobecne záväzných právnych predpisov.

Podľa § 20a ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o PZ - Policajt je oprávnený osobe predvedenej podľa § 18 ods. 3 a 4, ak na základe oznámených údajov ani v evidencii obyvateľov nemožno zistiť jej totožnosť, osobe zaistenej podľa § 19 ods. 1 a 2, osobe zadržanej, osobe zatknutej, osobe obvinenej zo spáchania trestného činu, osobe nájdenej alebo vypátranej odobrať daktyloskopické odtlačky, zisťovať telesné znaky, vykonať meranie tela, vyhotoviť obrazové, zvukové a obdobné záznamy a odobrať vzorky biologických materiálov. Policajt je oprávnený snímať identifikačné znaky aj cudzincovi, ktorý neoprávnene vstúpil na územie Slovenskej republiky alebo sa na území Slovenskej republiky neoprávnene zdržiava, alebo proti ktorému sa začalo konanie o administratívnom vyhodení z územia Slovenskej republiky.

Ďalej v rámci šetrenia vo veci bolo prokurátorom VOP B. zistené, že takto získané identifikačné údaje sú súčasťou automatizovaného informačného systému Policajného zboru... a manuálnej operatívno - taktickej evidencie, ktorú bližšie upravuje Nariadenie ministra vnútra SR z 30. decembra 2005, ktoré zároveň upravuje aj postup vyradenia týchto údajov z evidencie. Pričom týmto spôsobom sa zhromažďujú informácie o páchatel'ov trestných činov, ktoré nie sú súčasťou vyšetrovacieho spisu ale sú súčasťou tejto osobitnej

evidencie vedenej pre potreby PZ. V čase, kedy boli odobraté identifikačné údaje oznamovateľovi, ten bol stíhaný ako obvinený v trestnej veci vedenej pod ČVS: ORP-770/OEK-B2-2009, čiže mal postavenie páchatel'a trestného činu. Uvedený postup príslušníka PZ mal oporu v § 20a zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom Zbore, pričom nemožno súhlasiť s názorom oznamovateľa, že bolo postupované s poukazom na zásadu stíhania zo zákonných dôvodov uvedenú v § 2 ods. 1 Tr. por. v rozpore so zákonom, nakoľko odobratie identifikačných údajov nemá jednak charakter procesných úkonov v zmysle Trestného poriadku, nemá žiadny súvis s aplikáciou tejto zásady pre potreby trestného konania.

Odhladnuc od vyššie uvedeného je nutné mať pri posudzovaní trestnoprávnej zodpovednosti na zreteli, že trestný čin je kategóriou trestného práva hmotného, ktorá je vyjadrená súhrnom zákonných znakov, ktoré vyjadrujú a ustanovujú, ktoré konanie je trestným činom. Podľa § 8 Trestného zákona - Trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Vyhodnotením zhromaždených dôkazov možno konštatovať záver, že sa nepodarilo preukázať skutočnosti, ktoré by preukázali, že by zo strany príslušníka Policajného zboru služobne zaradeného na UJKP OR PZ B. došlo k takému konaniu, ktoré zakladalo dôvodné podozrenie zo spáchanie niektorého z trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona.“

Sťažovateľ s rozhodnutím vojenskej obvodnej prokuratúry nebol spokojný, preto sa podnetom z 19. augusta 2011 a opakovaným podnetom zo 6. februára 2012 obrátil na generálnu prokuratúru. Generálna prokuratúra opakovaný podnet odložila ako nedôvodný.

V odôvodnení odpovede č. k. IV/1 Gn 281/12-15 z 11. mája 2012 generálna prokuratúra uviedla:

„Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky bol dňa 08.02.2012 doručený Váš opakovaný podnet podľa § 34 odsek 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov, ktorým žiadate preskúmať zákonnosť vybavenia predchádzajúceho podnetu zo dňa 19.08.2011, a to prokurátorom bývalej Vyššej vojenskej prokuratúry T. vo veci vedenej pod sp. zn. Vn 229/11. Z obsahu opakovaného podnetu, ako aj

z predchádzajúcich podnetov vyplýva Vaše podozrenie, že v súvislosti s konaním príslušného vyšetrovateľa došlo k porušeniu Vašich práv, čím sa dopustil protiprávneho konania zakladajúceho aj trestnoprávnu zodpovednosť.

V rámci vybavenia opakovaného podnetu som preskúmal spôsob vybavenia Vášho predchádzajúceho podnetu 20 dňa 19.08.2011 prokurátorom bývalej Vyššej vojenskej prokuratúry T. pod sp. zn. Vn 229/11, ako aj kompletný na vec sa vzťahujúci spisový materiál tvoriaci obsah dozorového spisu bývalej Vyššej vojenskej prokuratúry T. pod sp. zn. Vn 229/11 (v súčasnosti je spis vedený na Krajskej prokuratúre T. pod sp. zn. 1 Kn 105/12), obsah dozorového spisu bývalej Vojenskej obvodnej prokuratúry B. pod sp. zn. OPn 999/10 (spis bol predložený Okresnou prokuratúrou B., pod sp. zn. 1 Pn 244/12) a vyšetrovací spis 1. inšpekčného oddelenia, odborom inšpekčnej služby, sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky pod č. SKIS-449/IS-1-V-2010.

Po opätovnom preskúmaní spisového materiálu predloženého Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky som v konaní policajta, prokurátora bývalej Vojenskej obvodnej prokuratúry B. a prokurátora bývalej Vyššej vojenskej prokuratúry T. nezistil pochybenia, ktoré by vyžadovali prijatie opatrení a zároveň mali za následok nezákonné rozhodnutie vo Vašom trestnom oznámení. Stotožňujem sa so spôsobom vybavenia podnetu zo dňa 19.08.2011, a to prokurátorom bývalej Vyššej vojenskej prokuratúry T., ktorý Vás upovedomil prípisom zo dňa 21.10.2011 pod sp. zn. Vn 229/11-8.

Uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 20.12.2010, ČVS: SKIS-449/IS-1-V-2010, bolo podľa § 197 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku odmietnuté Vaše podanie na príslušníka Policajného zboru zaradeného na ÚJKP OR PZ B. pre podozrenie zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tým, že v B. v budove Okresného riaditeľstva Policajného zboru B. ... dňa 25.03.2010 nariadil sňať identifikačné znaky Ing. F. L., CSc., čím postupoval v rozpore s článkom 19 Ústavy Slovenskej republiky. Príslušný policajt po preskúmaní trestného podania zo dňa 29.11.2010 zabezpečil jeho doplnenie relevantnými listinnými dôkazmi nevyhnutnými pre náležité objasnenie veci, pričom po ich vyhodnotení dospel k odôvodnenému záveru, že príslušník Policajného zboru zaradený na ÚJKP OR PZ B. nenaplnil skutkovú podstatu prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa

§ 326 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona. Proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ ste podali ako osoba oprávnená a v zákonnej lehote sťažnosť.

Uznesením prokurátora bývalej Vojenskej obvodnej prokuratúry B. zo dňa 22.02.2011, sp. zn. OPn 990/10, bola podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sťažnosť proti vyššie citovanému uzneseniu zamietnutá, pretože nebola dôvodná. Prokurátor preskúmal všetky výroky uznesenia podliehajúce preskúmvacej povinnosti a zároveň, konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že neboli porušené žiadne procesné ustanovenia. Stotožňujem sa s konštatovaním, že pre potreby rozhodovania o sťažnosti boli predmetom preskúmania iba tie skutočnosti, ktoré zakladali trestnoprávnu, resp. disciplinárnu zodpovednosť príslušníka Policajného zboru. Okolnosti týkajúce sa dôkaznej stránky a priebehu vyšetrovania trestnej veci súvisiacej s Vašou osobou, ktorá bola vedená pod ČVS: ORP-770/OEK-B2-2009, resp. pod iným číslom patrili v čase rozhodovania do pôsobnosti príslušného prokurátora civilnej prokuratúry vykonávajúceho dozor. V priebehu celého prípravného konania nezistil žiadne skutočnosti nasvedčujúce spáchaniu akéhokoľvek trestného činu zo strany vyšetrovateľa Policajného zboru, ktoré by následne odstúpil na ďalšie konanie príslušnému odboru inšpekčnej služby.

Prokurátor bývalej Vyššej vojenskej prokuratúry T. Vás pripisom zo dňa 21.10.2011 pod sp. zn. Vn 229/11-8 upovedomil o spôsobe vybavenia podnetu zo dňa 19.08.2011, ktorý odložil ako nedôvodný. Z obsahu samotného prípisu vyplýva, že dňa 25.03.2010 Vám boli sňaté identifikačné znaky, a to v čase, kedy ste boli v trestnej veci pod sp. zn. ORP-770/OEK-B2-2009 stíhaný ako obvinený a takýto postup bol v súlade s § 20a zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore.

Z predloženého spisového materiálu bolo zistené, že dňa 25.03.2010 boli na ÚJKP OR PZ B. vykonané s Vašou osobou identifikačné úkony, pričom v tom čase ste mali v trestnej veci vedenej pod ČVS: ORP-770/OEK-B2-2009 procesné postavenie obvineného, identifikačné údaje Vám boli odobraté s poukazom na § 20a zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, avšak tieto úkony nemali charakter vyšetrovacích úkonov v zmysle ustanovení Trestného poriadku, a preto ich možno považovať s poukazom na § 2 odsek 1 písmeno b) a § 8 odsek 3 citovaného zákona ako plnenie úloh príslušníka Policajného zboru v rámci jeho služobnej činnosti. Získané identifikačné údaje sú súčasťou automatizovaného informačného systému Policajného zboru... a manuálnej operatívno-taktickej evidencie,

ktorá je upravená Nariadením Ministra vnútra SR z 30. decembra 2005, a ktorá zároveň upravuje aj postup vyradenia týchto údajov z evidencie. Týmto spôsobom sa zhromažďujú informácie o páchatel'och trestných činov, ktoré nie sú súčasťou vyšetrovacieho spisu. Obdobne ako orgány činné v trestnom konaní zastávam názor, že takýto postup bol v súlade s § 20a zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore. V konaní vyšetrovateľa som nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali spáchaniu prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona alebo iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona.

V postupoch a rozhodnutiach orgánov činných v trestnom konaní, ktoré vybavovali Vaše podania, som nezistil žiadne porušenie zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu, a preto Váš opakovaný podnet zo dňa 08.02.2012 odkladám ako nedôvodný a bez prijatia ďalších opatrení.“

Následne sa sťažovateľ so svojou sťažnosťou, ktorou namietal postup vojenskej obvodovej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. O Pn 999/10, postup ministerstva vnútra v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: SKIS-449/IS-1-V-2010, postup okresného riaditeľstva v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-770/OEK-B2-2009-TM a postup generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. IV/1 Gn 281/12 a jej rozhodnutie z 11. mája 2012, obrátil na ústavný súd.

O zjavnú neopodstatnenosť návrhu ide vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 124/03, III. ÚS 261/07).

Ústavný súd v prvom rade podotýka, že právu dotknutej osoby požiadať o ochranu svojich práv príslušné orgány prokuratúry, či už prostredníctvom podnetu, alebo

opakovaného podnetu (§ 31 a nasl. zákona o prokuratúre) zodpovedá povinnosť príslušných orgánov prokuratúry zákonom ustanoveným postupom sa takýmto podnetom zaoberať a o jeho vybavení dotknutú osobu vyrozumieť, avšak súčasťou tohto práva dotknutej osoby nie je aj právo, aby príslušné orgány prokuratúry jej podnetu (podaniu) aj vyhovel v súlade s jej predstavami (m. m. I. ÚS 40/01, II. ÚS 168/03, III. ÚS 133/06).

Zákonnou povinnosťou generálnej prokuratúry bolo na podnet sťažovateľa primeraným spôsobom reagovať. Túto povinnosť generálna prokuratúra splnila tým, že v liste č. k. IV/1 Gn 281/12-15 zaujala stanovisko k námietkam sťažovateľa. Skutočnosť, že generálna prokuratúra nepostupovala v súlade s predstavami sťažovateľa, nemôže bez ďalšieho viesť k záveru, že sťažovateľovi zasiahla do jeho základných práv zaručených v čl. 19 ods. 1, 2 a 3, čl. 50 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 2 dohovoru. Pri vybavení sťažovateľovho podnetu generálna prokuratúra vzala na vedomie podstatu jeho argumentov, pričom konštatovala zákonnosť postupu podriadených prokuratúr a vyšetrovateľa, so závermi ktorých sa stotožnila.

V tejto súvislosti ústavný súd zastáva názor, že spôsob, akým generálna prokuratúra vybavila podnet sťažovateľa, odvolávajúc sa pritom na jednotlivé rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní v danej veci, považuje za prípustný a ústavne akceptovateľný.

K tomu ústavný súd dodáva, že v rámci svojej rozhodovacej činnosti v obdobných veciach uviedol, že právo na vznesenie obvinenia a trestné stíhanie inej osoby na základe podaného trestného oznámenia alebo na podanie obžaloby proti nej na súde prokurátorom nie je súčasťou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu (napr. II. ÚS 42/00, II. ÚS 238/02, III. ÚS 198/03). Oznamovateľ ani oznamovateľ, ktorý tvrdí, že je poškodený trestným činom, nemá ústavou zaručené základné právo, aby na podklade jeho trestného oznámenia bolo určité konanie kvalifikované ako trestný čin a vznesené obvinenie konkrétnej osobe. Posúdenie, či je dôvod na začatie trestného stíhania, alebo je potrebné prijať iné rozhodnutie v trestnom konaní, je vo výlučnej právomoci orgánov činných v trestnom konaní. Ústavnému súdu ako nezávislému súdnemu orgánu ochrany ústavnosti nepatrí preskúmať ich rozhodnutia a postupy, pokiaľ namietané porušenie zákonnosti nemá súčasne za následok aj porušenie základného práva alebo slobody.

V obdobných prípadoch ústavný súd vyslovil (IV. ÚS 55/09, IV. ÚS 180/09), že vymedzenie trestného činu, stíhanie páchatel'a a jeho potrestanie je vecou vzťahu medzi štátom a páchatel'om trestného činu. Štát prostredníctvom svojich orgánov rozhoduje podľa pravidiel trestného konania o tom, či bol trestný čin spáchaný a kto ho spáchal. Účelom tohto procesu je prioritne osvedčenie tohto vzťahu medzi páchatel'om a štátom a ochrana celospoločenských hodnôt, a nie bezprostredná ochrana individuálnych subjektívnych hmotných práv oznamovatel'a trestného činu.

Uvedené skutočnosti boli podkladom na záver ústavného súdu o tom, že sťažnosť sťažovatel'a je zjavne neopodstatnená, a z toho dôvodu ju ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. februára 2013